

આલુ જમાનો

ચા
ફેશન / ૩૩

પ્રકાશક

પીતાંબર મણુપતરામ વ્યાસ,

મુ. ઠાણા.

આવૃત્તી ૧ લી]
સંવત ૧૯૭૭

[પ્રતિ ૩૦૦૦.
સન ૧૯૨૦.

કિમ્મત એક આનો

૧૫ડી મુળદ નં. ૬૩ ચીચપોલ્લી પરલ રોડ પર લઈ નોમ કોડ કિંદુ
ફુનેજ કે. એન. સેલર પ્રેસમાં બાદવજી પીતાંબર કમરે છાપી છે
અને પીતાંબર મણુપતરામ વ્યાસે મુ. ઠાણાં ચા. મોતીલાલ
દરગિરિદાસની ચાલમાંથી પ્રસિદ્ધ કરી છે.

ચાલુ જમાનો,

યા

ફેસન.

જમાનો તો બદલાયો રે, હળાહળ કલયુગ આયોરે—એ ટેકો
 ઝેર ને વેર વધ્યાં વસુધામાં, વ્યસન વધ્યાં વિધ વિધ (૨)
 ગાંભે અપ્રીય ને કાઝના બોટલ હોટલમાં જઇ પીધ;
 ગાંધી અર્થ ગુમાવ્યો (૨) રે જમાનો ૧
 હિંચ હતા તે નીચ બન્યા કંઈ, નીચ તે હિંચ મનાય (૨)
 ધર્મને નામે ધારજી આવી, પાપને પંથ પળાય;
 અંધારો ધોળે દિ આંચો (૨) રે જમાનો ૨
 જે પ્રેમદા પડે રહેનારી, તે ધરી લેડી પોશાક (૨)
 મીસ્તરનો કર બાલી બજારે, મા'લી રહી છે અધાગ;
 અરે આઠો આંક આંચો (૨) રે જમાનો ૩
 નીતિ રીતિ. સહુ નેવલે મુકી, ઉર અનીતિ અદાય (૨)
 ફેશન બાંધને ફેંદે ફસાયા, રંકને મોટા રાય
 તોરા જઇ ટોપ છવાયો (૨) રે જમાનો ૪
 જે નૃપને ગૃહ ચાંદી સોનાના પાત્ર તણો નહિ પાર (૨)
 તે રાજ મંદિરમાં જઇ જોતા દેખાય કારો કાર
 લોખંડનો લાટ લરાયો (૨) રે. જમાનો ૫

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૪૧૪ વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ ૫૧૫૭ મા. ૧૦

વિષય ૮ - ૧૩

- મુઠલ ચેન પડે નહિ ચા વિણ ચાએ વાળ્યો ડાટ, (૨)
 રાયથી માંડીને રંક કહાવે સહને થયો સનિપાત
 વિલાયતનો વાયુ વાયો (૨) રે જમાનો ૬
- સેન્ટ લવન્ડર લેગપથી મોઢા, મોટરમાં મથગુલ (૨)
 બાઈશીકલને બાઈ વર્ચા છે, આપી મોં માગ્યા મુલ
 ગળે નેકટાઈ લગાયો (૨) રે જમાનો ૭
- ઢાવણુ બાવળનાં બહલાઈ બ્રસથી મોઢું મન (૨)
 અંજન મંજનથી થઈ રંજન ધુળ કરે છે ધન;
 ઘણો ના બાથ ગણાયો (૨) રે જમાનો ૮
- તાંબા પીત્તળનો પારજ આંચો, લોખંડ ઘેર ઘેર (૨)
 જ્યાં નીરખો ત્યાં ટેબલ ખુરશી, બીલોરી ઠેર ઠેર;
 યુરોપી ઠાઠ મચાયો (૨) રે જમાનો ૯
- દેશનો, વેશજ બેશ ન લાગે, વધ્યુ વિદેશીથી વા'લ (૨)
 ખુટ પગે પાટલુંન ચઢાવી; બન્યા ગોરાના બાળ (૨)
 બાણે મેંમ સાહેબનો બાયો (૨) રે જમાનો ૧૦
- બી. એ. બનીને બાઈ બીએ છે. બાઈ થકી ઘરખાંચ, (૨)
 બાહેર બીલ્લી થકીજ બીએ છે, તે શું ઉઠાળે હાથ
 જનેતાએ શીઠ બાયો [૨] રે જમાનો ૧૧
- સ્ટોકોંગ કોલર કોટને બકીટ, બેઇએ વીલાયતી સ્ટીક (૨)
 ચાંદલીએ ચશ્મા છે ચોટયા, ઠાસે ખરંડી ઠીક;
 ચીરૂતનો છે હડકાયો (૨) રે જમાનો ૧૨
- ગીશ થકી શીખા સટકી તે, હાલ ટકીજ લલાટ (૨)
 ચી નમી નમી શું સુચવે છે વિદ્વતામાં ઉઠી વાટ;
 ની ઢાઝ ન લાંચો (૨) રે જમાનો ૧૩

ભાણી ગાણીને સહજન ધરે છે નિર્લજ નોકરી ઉર (૨)
 સુર ને નુર ગુમાવી બેઠા, ઠાળ રૂપે બની ફેર
 ગુજરેશ્વરી ગાત્ર ગમાયો (૨) રે જમાનો ૧૪
 ધીછ છે ધીછ છે ધીછ છે એવા, દેશ દ્રોહીને ધીક્કાર (૨)
 ગોરા તજ ઘરની ગુણવંતી બેડી ગુણીકાથી ખ્યાર
 ખરે જર ખુબ ખવાડ્યો (૨) રે જમાનો ૧૫
 ચીની ચલાણાં ખ્યાલા રકાળી કાનસ ફક્કડ દીધ; (૨)
 પુટી જતાં પુટી બહામ ન મળે ફેકટ ફેંકી દીધ;
 છતેદ્રવ્યે હાન દેખાયો (૨) રે જમાનો ૧૬
 વાળ વીવીધ પ્રકારનાં લાવી, મુકયું ગળાવી મકાન (૨)
 બગડયું કે પછી બારજ વાગ્યા, તેનું મળે નહિ ભાન;
 પૈસા પર પાણી ફીરાયો (૨) રે જમાનો ૧૭
 એરંડીયું તો અદ્રશ્ય થયું ને, ગંધાતું ગ્યાસલેટ (૨)
 બેહુદ આવી ભરાયું ઘરોઘર પાકી ઉઠયું જ્યાં પેટ;
 પાટો ઠયા બાય બંધાયો (૨) રે. જમાનો ૧૮
 ચોળી મટીને પોલકાં પેઠાં, પારસી ફેસ પોસાય (૨)
 કંથ કહ્યાગરી કાન્તા મળે ના, વર વધુ વશ વરતાય;
 એતે વર કે ઘરનો બાયો (૨) રે જમાનો ૧૯
 દેશની દોલત હાય વિદેશે એ રીતે ચાલી બાય (૨)
 તો પણ આંખ ઉઘાડી ન દેખે, ક્યાંથી દેશેદાય થાય;
 આવી દાળીદ્ર ભરાયો (૨) રે જમાનો ૨૦
 છાયલ છીદડી ગયાં છુપાઈ, ગવનથી ગુલતાન (૨)
 ચુડી મટા ચતુરામાં વધ્યું છે, બંગડી બાઈનું માન;
 બને એરીંગ અઢાયો (૨) રે જમાનો. ૨

ખારીક વસ્ત્ર વપુએ ધારી, નારી હુંએ હરખાય (૨)
 અંગ તમામ દેખાઈજ આવે. સુઝ જોઈ શરમાય;
 ગણીકાનો વેશ લજાવ્યો (૨) રે જમાનો ૧૨
 રાંડી તે ઘર માંડી બેઠી, માંડી ખાંધા પર પ્યાર (૨)
 જાર રમે ગમે ના ગરનો ધણી ઝાઝો વધ્યો જ્યભિચાર
 પતિ વ્રતનો પાર આવ્યો (૨) રે જમાનો ૨૮
 પાન ખાઈ પીચકારી મારે. રાખે મોઢું લાલ; (૨)
 ખારીએ બેઠી નારી એ બોલે, બોલે મુખેથી બેતાલ.
 મલાજે છેક મુકાયો (૨) રે જમાનો ૨૪
 પાખંડીને પુરા પ્રેમથી પુંજે, સાધુને ચિત ન ચા'ય;
 ધર્મીને નામે ધાડજ આવે પાપી પનોતા થાય
 દ્રષ્ટિએ જાય દેખાયો (૨) રે જમાનો ૨૫—
 શરા શિવાજી ઠણું ગયારે, રણજીતસિંહજીરાય (૨)
 નકુમ જોજ સમા નહિ લાળું, ભૂપતિ ભૂતળ માંય
 ઝરે ઠંધ બીજ ખતાયો (૨) રે જમાનો ૨૬
 હા સરહાર શુરા હીશે છે, પટાકડુ લઈ હાથ (૨)
 કાખર તેતર હોલા હણીને હુલાવે જગનાથ
 શુરા નો સિંહ મરાયો (૨) રે જમાનો ૨૮
 પૈસાં પડાવી પુત્રીને વેચે, પેખી પળાએલ કંથ,
 અંગની શક્તિ લંગ થઈ, જેના હાંચામાં ન મળે કંત
 ખો કહી જાય બોલાવ્યો (૨) રે જમાનો, ૨૮
 જમ સાક્ષરના કરનાં પણ પુસ્તક ના પોવાય; (૨)
 માં નાણું ખુબ ખર્ચે, ચીથરડાં ચિત્ત ચા'ય
 ત્યને ના શણગાર્યો (૨) રે, જમાનો. ૩૬

કોણ કવિનો ભાવ પુછેછે, ભાંડ ભવેયા ચહાય (૨)
 થાય ખુશી નાયકાને નચાવી, વિત તેમાં વપરાય
 ગરીબને કંઈ ન આપયો (૨) રે. જમાનો. ૩૦

સહેરમાં હોટલ ગામડે હોટલ, હોટલ હોટલ હાય (૨)
 વણ અઠારે આવી ભરાઇ, ચા અનં બીસકુટ ખાય;
 અભક્ષ ભક્ષ ઉડાયો (૨) રે. જમાનો. ૩૧

વિપ્રો તો વળી હંકજ વંઠયા, મુઠ્ઠી માગી ખાય; (૨)
 હાય હવે કોણ પ્રજ્ઞાજ્ઞાન આપે, કયાતું કહ્યાણુ થાય
 પાયો મુળમાંથી ખવાયો (૨) રે. જમાનો. ૩૨

વાળ પરાયા થાય ભલે પણુ, લે અસમાન મકાન (૨)
 પાળક બાળકનો થઇ પોતે, ઘાલી એવું ધમશાન
 જેવામાં હાય ડુબાવ્યો (૨) રે. જમાનો. ૩૩

દેવ દીકા ન ગમે દૃષ્ટિએ, તિરથ પ્રત્યે વેર; (૨)
 સે'લ સપાટે ભાઇ સીધાવે, લાયક લાંડન શે'ર
 વર્ષા વીતનો વરસાવ્યો (૨) રે. જમાનો. ૩૪

લામક ભિમરની લલના કદી, વૈધવ્યતાને થાય (૨)
 પૂનર્લગ્ન કરાવા તેનું શાસ્ત્રની મુકી માજાય
 પત્રે ઢંઢેરો પીટાવ્યો (૨) રે. જમાનો. ૩૫

પેપર માસીકમાં વળી છુંટી, નોટીસ બહુ નીરખાય; (૨)
 વૈદ્ય તણું જણે વા'ણુજ ફાટયું, બની છુટારા હાય
 ખરે દેશ છુંટીને ખાયો (૨) રે. જમાનો. ૩૬

લેખકનું પણુ તેમજ લેખો, જેમાં અનીતી અતુલ (૨)
 પુસ્તક એવાં પ્રસિદ્ધ કરીને, વેચે પાણીને મુલ;
 ખરાને ખોટ ખમાયો (૨) રે. જમાનો. ૩૭

પાખંડ પ્રપંચ વૃક્ષી પામ્યા, ચોરી ચાકી જીઠ જાર (૨)
 સત્ય સરી પાતાળે પેઠું, જામીયો છે જુગાર
 હથે શું દેવને બાળ્યો (૨) રે. જમાનો. ૩૮

ઘેશી ગયાં ડાયાં છુડીયાનાં, સ્વેત થયા શીર કેશ (૨)
 તોય રહ્યો વળગી વ્યભિચારે, મુખ પર ચોપડી મેંશ
 કામી કામથી ન ધરાયો (૨) રે. જમાનો. ૩૯

કળે નાહું કાઢવા જાતાં, પુત્ર બને છે આપ; (૨)
 દેવા પડે જ્યારે દામજ ત્યારે, બની બેસે છે આપ
 જીંઠે ભારબોજ ગુમાવ્યો (૨) રે. જમાનો. ૪૦

ચોર હતા તે શાહ બન્યાને, શાહ બિચારા ચોર, (૨)
 વારંજ તેની ધાડજ આવી, કયાં કરવો જઈ સોર
 ખરે ખેતને બીજ ખવાયો (૨) રે. જમાનો. ૪૧

બાવે તો વળી બે સ્ત્રી રાખી, એલે રાખી ચાર (૨)
 નાખા તો ખોળતાંજ ફરે છે, ચોળી મફતની રાખ
 કંગોટે લેખ લખાયો (૨) રે. જમાનો. ૪૨

કોઈ જમાત લઈ રખડે છે, રાખી રાજેશ્વરી ઠાઠ; (૨)
 સિંધને સાધક બેસ બનીને, વાળ્યો ગામે ગામ ડાઠ;
 મલીલા માલ લઢાયો (૨) રે. જમાનો. ૪૩

પાળી પોષી મોટા કીધા પુત્રો, ગાઝાં લઢાવી લાડ (૨)
 પશ્ચ પછે લાકડી લઈ ઉઠે, ભાંગે પિતાન લાડ
 જ્યો નવ જાય વળાવ્યો (૨) રે. જમાનો. ૪૪

૧ ગયો કસ બુગોળમાંથી, ઘટયો સંજાંધીનો સ્નેહ (૨)
 ઘટયો ઘટમાંથી ખરેખર, ઉતરે આછા મેહ;
 ૨ દોસ્ત મરાયો (૨) રે. જમાનો. ૪૫

પુરુષમાંથી ઘટયું પુરુષાત્મન, જમ્યું ત્રિયાનું રાજ; (૨)
 બાધ બિલાડી ને ભાઈજ ઊઠર એવું બન્યું છે આજ
 ખુરો બાળલગ્ન ભરાયો (૨) રે જમાનો ૦ ૪૫
 નાટક સરઠ્ઠ ને સીનેમાના, ખેલ વધ્યા વીઘવીઘ (૨)
 વિતહરી વસુધાપરથી હા, સહને ભીખારી કીધ
 ખરો કુછંદ લગાડ્યો (૨) રે જમાનો ૦ ૪૬
 ભારત ભાગવત કે રામાયણ, રૂડી રીતે વંચાય (૨)
 ત્યાં જઈ સાંભળતાં કુંધ આવે, ગામ ગપાટા માંય
 સારી શત જાય જગાયો (૨) રે જમાનો ૦ ૪૭
 કૃષ્ણ કૃપાએ દાલ કૃષીમાં, પાકે પાક અપાર (૨)
 તોપણ લોકની ઘાનત ખુરી, ના સુધરીજ લગાર
 ભલા ભુંડો કે ન જણાયો (૨) રે જમાનો ૦ ૪૮
 ભાંચ ભલાંકે ભારત માંહી; પાકે અફીણ કપાસ (૨)
 ત્રીજી તમાકુએ રંગ રાખ્યો; નહિ તો થાત નિરાશ
 તથાપી ના સમજાયો (૨) રે જમાનો ૦ ૪૯
 ચેતો ચેતો ચિત્તમાં નર નારી; બાળ હજી છે હાથ (૨)
 દેશની દોલત દેશમાં દેવા મારો કુછંદને લાત
 કરો ઊન્નતિના ઉપાયો (૨) રે જમાનો ૦ ૫૦
 શું સં કથું કથવાનું ઘણું છે; કેતાં નાવે પાર (૨)
 અંબા માતાની સાંચ થકી આ, ટુંકામાં ટાંક્યો સાર
 લેભે સમજી એન જાયો (૨) રે જમાનો ૦ ૫૧
 વૃક્ષનું મુળ ખવાયજ આવે; તો તે રહેશું ટાર (૨)
 તેમ કુછંદનો મોહ તજ્યો નથી; ત્યાં લગી શાશે ખુવાર
 હાસે સત્ય ગાઈ બતાયો (૨) રે જમાનો ૦ ૫૨

